

ב"ל (חיפה) 20129-05-12 - מירבל לוי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 20129-05-12 - מירבל לוי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 20129-05-12

מירבל לוי

ע"י ב"כ - עו"ד פלג

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד זייד

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[09.01.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה), מיום 14/3/12 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה הוועדה למערערת נכות יציבה בשיעור 0% מיום 1/9/11 ("ההחלטה").
2. טענת הערעור העיקרית היא שחרף הממצאים שמצאה הוועדה, המעידים על הגבלה בינונית בתנועות עמוד שדרה צווארי, לא יישמה הוועדה סעיף ליקוי מתאים ולא נימקה החלטתה כראוי. עוד נטען, כי היה על הוועדה לבצע חשבון עו"ש, ולציין בפירוט ממצאים מוכחים קודם לתאונה המעידים על הגבלה בתנועות הצוואר. המערערת הוסיפה וטענה כי הוועדה התעלמה מקביעותיו של ד"ר גורדון בחוות דעתו, ולא פירטה את ממצאיה באופן שיאפשר השוואה בין הממצאים.
3. לטענת המשיב, הוועדה לא נדרשה לערוך חשבון עו"ש, שכן הוועדה קבעה שכל הליקוי ממנו המערערת סובלת היום יש לשייכו לתקופה שקדמה לתאונה. לפי הטענה, הוועדה למעשה שללה קשר סיבתי בין הליקויים היום לבין התאונה. לפיכך, נטען כי החלטת הוועדה מפורטת ומנומקת, ולא נפל בה כל פגם משפטי.
4. לבית הדין הסמכות לבחון האם נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה [סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי] נוסח משולב, התשנ"ה-1995 ("חוק הביטוח הלאומי").
5. לאחר האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:
לאחר שעיינתי בנימוקי הערעור, בפרוטוקולים של הוועדה ובכלל החומר המונח בפני ונתתי דעתי לטענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להתקבל.

6. ביום 23/11/11 התכנסה הוועדה, הקשיבה לתלונות המערערת ועיינה בחומר הרפואי שהונח בפניה. הוועדה, בהרכב מומחה לאורטופדיה, מומחה לנוירולוגיה ומומחה לרפואת אף, אוזן, גרון, ערכה למערערת בדיקה קלינית, ופירטה את ממצאיה: אין דלדול של שרירי הכתפיים; מתח תקין של שרירי הצוואר דו צדדי; רגישות לאורך שרירי הצוואר מימין, שרירי כתף ימין ולאורך שרירי הגב מימין; תחושה, כוח גס ורפלקסים תקינים וסימטריים בשתי הגפיים העליונות. הוועדה הוסיפה וצינה כי "לבקשת הנעת הצוואר קיימת מגבלה בינונית בעיקר ביישור, בסיבוב לימין ובהטיה לשמאל".

באבחנה הרפואית ציינה הוועדה "כאבים בצוואר, פגיעת צליפת שוט". הוועדה התייחסה לבדיקת CT ע"ש צווארי מיום 21/4/11 ולבדיקת MRI ע"ש צווארי מיום 2/11/11, וקבעה כי ממצאיהן מעידים בעיקר על שינויים ניווניים. לדעת הוועדה, קיים שוני בממצאים בין שתי הבדיקות, והבלטים כיום דפוזיים, לוחצים קלות לשמאל בחוליות C4-C5 ולימין C6-C7. הוועדה עיינה בחוות דעתו של ד"ר גורדון מיום 11/10/11, וצינה כי היא מסכימה עם חלק מממצאי בדיקתו. לשם סיכום הדיון ביקשה הוועדה לעיין בתיקה הרפואי של המערערת מקופת חולים, כללי ואורטופדי.

ביום 14/3/12 שבה הוועדה והתכנסה, ועיינה בכרטיס הרפואי, אורטופדי וכללי, טרם התאונה מיום 8/8/10. הוועדה ציינה כי לפי התיעוד הרפואי, המערערת סבלה מספר שנים מכאבים בצוואר, בעיקר בצד ימין עם קושי לסובב את הראש, וכי קיימים תיעודים רבים לבעיה בגב תחתון. בנוסף, ציינה הוועדה כי קיים תיעוד רפואי משנת 2009 המעיד בעיקר על כאבים בכתף ימין, הסתיידות בשריר המסובב, וכן בדיקת אולטרא סאונד המעידה על קרע חלקי של הגיד המסובב.

לאור האמור, הוועדה סיכמה וקבעה כי יש לראות בכאבים ובמגבלות הקיימים היום בצוואר, בכתף ובגף עליון ימין המשך לאותם כאבים והגבלות מהם סבלה המערערת טרם התאונה.

7. מקובלת עלי טענת המערערת ככל שהיא נוגעת להתייחסות הוועדה לחוות דעתו של ד"ר גורדון. בפרוטוקול ישיבתה הראשונה ציינה הוועדה כי עיינה בחוות הדעת והיא "מסכימה עם חלק מממצאי בדיקתו" - הא ותו לא. בישיבתה מיום 14/3/12 ציינה הוועדה כי שבה ועיינה בחוות הדעת "ומסכימה עם חלק מממצאי בדיקתו אך לא מסכימה עם מסקנותיו". למעשה חזרה הוועדה על אותה אמירה מבלי שהבהירה או פירטה לאלה מהממצאים שמצא ד"ר גורדון היא מסכימה ולא לה ממצאים אינה מסכימה. לפיכך, אני קובעת כי הוועדה לא התמודדה עם הנושאים הנזכרים בחוות הדעת של ד"ר גורדון, ולא ניתן לומר שהוועדה קבעה את מסקנותיה באופן ברור המאפשר מעקב אחר הלך מחשבתה.

8. גם טענות המערערת באשר לעריכת חשבון עו"ש וניכוי מצב קודם, דינן להתקבל. הוראות סעיפים 118 ו-120 לחוק הביטוח הלאומי הן הבסיס הנורמטיבי ל"ניכוי מצב קודם" ולעריכת "חשבון עובר ושב" על ידי הוועדות הרפואיות בבואן לקבוע את דרגת נכותו של הנפגע הנובעת מהעבודה. על פי הכלל שנקבע בפסיקה, בעריכת חשבון עו"ש מחייבים את החשבון באחוזי הנכות שהיו לנפגע לפני הפגיעה ומזכים את החשבון באחוזי הנכות שנמצאו בנפגע בעת בדיקתו על ידי הוועדה. ההפרש ביניהם הוא הנותן את דרגת הנכות עקב הפגיעה (דב"ע נג/ 01-46 יצחק מרגולים - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כו 364). משמע, ככל שהוועדה סבורה כי השפעת העבודה על נכותו הכוללת של הנפגע היא השפעה חלקית בלבד, חובה עליה לקבוע איזה חלק מן הנכות אין לייחס לעבודה, ולנמק החלטתה.

9. אשר על כן, אני קובעת כי עניינה של המערערת יוחזר אל הוועדה הרפואית לעררים באותו הרכב, על מנת שתשוב ותיזקק לקביעת דרגת נכותה של המערערת בגין התאונה שאירעה לה ביום 8/8/10. הוועדה תקבע את דרגת נכותה של המערערת ואת תחולתה. ככל שהוועדה סבורה כי רק חלקה של הנכות נובע מהפגיעה בעבודה, ואילו חלק אחר קשור למצבה הקודם, תבהיר ותנמק היטב את החלטתה, לרבות בהתייחס לאמור בחוות דעתו של ד"ר גורדון מיום 11/10/11.

החלטת הוועדה תהיה מפורטת ומנומקת. המערערת תזומן להופיע בפני הוועדה, גם באמצעות באי כוחה. 10. המשיב יישא בהוצאות המערערת בגין הליך זה בסך 3,000 ש"ח אשר ישולמו לידי המערערת תוך 30 ימים מעת שיומץ למשיב פסק הדין.

לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומץ להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין. ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ג, (09 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.